

Utéct z marxistického Nového Zélandu a začínat od začátku? Ale kam??? „Nejhorlivější byli vždy akademici a studenti. Vrací se to, před čím jsem utekla“ S Jindrou Tichou nejen o Zélandu

- CZ24 News | 13. listopadu 2022

ČESKO: Jindra Tichá je pozoruhodná dáma s pozoruhodným životem a s pozoruhodně otevřenými názory.

Přednášela logiku na Karlově univerzitě a po odchodu z vlasti v roce 1969 na nejlepší univerzitě na Novém Zélandu v městě Dunedin. Psala knihy odborné, ale především beletrii, psychologické prózy. Stará vlast ji nikdy nepřestala zajímat, i když ji pozoruje z protilehlé strany zeměkoule. Echo chystá k vydání její vzpomínky *Praha v mé krvi*.

Váš život je rozdělen mezi původní vlast a Nový Zéland. Do Čech se vracíte po roce 1989 i jako spisovatelka a autorka knížek beletristických. Co se během vašeho života nejvíc změnilo?

Skoro bych řekla, že všechno... Ale strašná pravda je, že ta hrozná válka na Ukrajině všechno vrací zpátky. Na svět se vrátily příšery, o kterých jsme většinou věřili, že už budou někde na věky zalezlé. Doufala jsem, že se něčeho takového nedožiju, ale stalo se. Jinak se za mého života samozřejmě změnilo hrozně moc věcí, vždyť já jsem odjížděla z Československa, protože jsem nemohla psát, co jsem chtěla a potřebovala, to už si teď těžko mladý člověk dovede představit. Ale hrozné je, že i to se asi vrací. A nejpřekvapivější je, že se to objevuje na místech, kde bych to nikdy nečekala.

Snad i u vás na Novém Zélandu?

Bohužel. Tam to opravdu dostává rozměry, že se člověk nestačí divit. Mám strach, že to tam jde podobnou cestou jako tady v roce 1948.

Skutečně?

Opravdu, už několik let nám vládne extrémní levice v čele s premiérkou Jacindou Ardernovou, která se ani svým marxistickým přesvědčením netají. A vede Nový Zéland do několika propastí. Politických, společenských, kulturních... Vládne tam politická korektnost, která mi připomíná to, před čím jsem utekla.

Jak se to projevuje?

Strachem se projevit, říct svůj názor. Nový Zéland je zvláštní: Maorové, první obyvatelé, tam přišli teprve před osmi sty lety, předtím tam nebyli ani žádní savci, jen ptáci moa, po kterých mají Maorové jméno a které během pár století vyhubili. Maorská civilizace byla na úrovni přírodních národů, žili v takové prvobytně pospolné společnosti, tak na úrovni doby kamenné, a byli velmi bojovní, taky kanibalové, různé kmeny mezi sebou vedly permanentní války. Evropané začali přicházet až na začátku 19. století a dlouho mezi nimi a Maory existoval jakýsi konsenzus, který vyhovoval

oběma stranám a obě strany jej také dodržovaly. Ale to se v posledních letech začalo měnit a Maorové začínají vystupovat s požadavky, třeba že všechno, co většinová vláda přijme, budou muset oni schválit.

Kolik Maorů na Novém Zélandu žije?

Asi šestnáct procent, ale jsou už velmi promíchání, říká se, že čistokrevní Maorové už vlastně nejsou. Jeden z nesmyslů, který se teď zavádí, je, že maorština se bude učit povinně na školách a zavede se na úřadech. Už teď je druhý oficiální název Nového Zélandu Aotearoa, Země dlouhého bílého mraku. Což je jméno, které ovšem Maorové nikdy nepoužívali...

Ale zní to docela hezky... Jak Maorové mluví?

Samozřejmě anglicky, jen asi čtyři procenta Maorů mluví mezi sebou maorsky. Celý ten konflikt je uměle vyvolaná záležitost. Ty požadavky snad ani nejdou od nich, mezi nimi jsou často velmi rozumní a úspěšní lidé, ale rozdmýchává to extrémní levice, která jako by se předháněla, co si zase vymyslí za nesmysl. Bojím se, že to půjde cestou Jižní Afriky nebo Zimbabwe...

Ano, ale tam se k moci dostala domorodá většina... Na Novém Zélandu jsou však dosud většinou lidé původem z Evropy, a pokud vím, taky tam nikdy nebyl žádný apartheid.

Naprosto ne! Možná jste slyšel o smlouvě z Waitangi. Tam uzavřeli v roce 1840 běloši, tedy Britové, dohodu s Maory, pět set maorských náčelníků s ní jeden po druhém souhlasili: tehdy Angličané objížděli kmen za kmenem. Na základě téhle unikátní dohody vznikl Nový Zéland jako stát: Evropané uznali, že země patří Maorům, ale bude tam vládnout britský guvernér. Maorové dostali občanská práva příslušníků Commonwealthu, takže právně si byli rovni s každým Angličanem. Evropané od nich kupovali pozemky, na kterých hospodařili, to Maorové nikdy nedělali. Samozřejmě za pozemky vždy dostali zapláceno, často opakovaně. Takže jsou na tom ekonomicky obvykle velmi dobře. To se vůbec nedá srovnat třeba s Aboriginci v Austrálii... Na Novém Zélandu nikdy nebyla nerovnost, aspoň ne de iure. Aboriginci se taky, na rozdíl od Maorů, nikdy moc nemíchali. A žili v rezervacích, ty u nás nikdy nebyly.

[ZDROJ](#)